

som nu foreligger, og sige, hvorfor jeg ikke har kunnet blive staaende ved det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, selv om det havde været mig overmaade kært paa dette Omraade at opnaa Enighed med alle Partier i dette høje Ting, men hvorfor jeg har maattet ubetinget ønske at fastholde den fulde og klare Bestemmelse, som Regeringsforslaget indeholder, og som altsaa er optaget af Flertallet med en lokal Begrænsning. Det ærede Mindretals Ordfører (Godskesen) skildrede rigtigt, at de, som han kaldte de daarlige Husejere, fulgte disse Bestemmelser her med stor Opmærksomhed; de saa, hvor Gærdet var lavest, og der sprang de over. Men det, som er det virkelige Forhold, er, at den § 1, som Mindretallet opbygger, byder kun et meget lavt Gærde for saadanne daarlige Husejere, idet Mindretallet foreslaar, at Nævnenes Skøn over Opsigelsen kun skal træffes, hvis Opsigelsen har sin Hovedgrund i Ejerens Bestræbelser efter at forhøje Lejen. Der-ved bygger Mindretallet et lavt Gærde, som det vil være let at komme over netop for de Husejere, som det ærede Medlem vendte sig imod, thi Opsigelsen kan da foretages med den skjulte Lejeforhøjelse som virkelig Grund, men med en Række andre Grunde som den officielle Begrundelse; og den skjulte Grund vil det kunne være Nævnet ugørligt at konstatere, medens den officielle Grund maa antages af Nævnet, selv om det har Tvivl om dens Rigtighed. Naar det, saaledes som det her er forment, udtrykkelig er sagt, at Opsigelsen skal have sin Hovedgrund i Ejerens Bestræbelser for at forhøje Lejen, maa jo Nævnet kunne godtgøre, at noget saadant foreligger, og det vil netop overfor daarlige Husejere ofte være ganske umuligt. Der er i denne Tid forelagt mig baade i Breve, som er tilstillede mig, og i Referater, som er givne mig, baade fra den ene og den anden Side, ikke mindst fra de Mænd, som sidder midt i Arbejdet med Huslejesagerne her i Hovedstaden, en saadan Række Eksempler paa, hvorledes Huslejeforhøjelser kan tilsløres eller skjules paa en saadan Maade, at man slet ikke kunde trænge ind i dem, i det Øjeblik Nævnet skal træffe sin Afgørelse paa Grundlag af Loven, at der ikke er nogen anden Mulighed for at ordne Forholdet tilfredsstillende end ved at sige: Saa længe disse ekstraordinære Forhold vedvarer, saa længe der overhovedet ikke er Husrum i Hovedstaden til de Folk, der bor her og har Behov for Bolig, maa Opsigelse uden nogen indskrænkende Bestemmelse, der medfører Mulighed for at omgaa den, lægges ind under

Nævnets upartiske Skøn. Kun i saa Fald er det, at man ikke foretager det halve Skridt, som let vil gøre, at Loven paa ny vil bringe Skuffelse baade for de gode Ejere og de gode Lejere. At Nævnet her er en Voldgift, er med Rette udtalt, og det er fra første Færd ønsket, at Loven skulde tilvejebringe saadanne paritetiske Voldgiftsnævn, som vi kender fra vor Lovgivning i øvrigt, og som vi med stort Held har benyttet. Nævnet bestaar af to Husejere og to Lejere, og naar man nu yderligere har ønsket Husejer- og Lejerebegrebet defineret, skærper det kun en Regel, som allerede fandtes i den oprindelige Lov, og hvis Hensigt er at skabe en upartisk, sagkyndig Sættelse. Naar endvidere Loven som Formand for dette sagkyndige Nævn sætter en Mand udnævnt af Domsmyndigheden, for Københavns Vedkommende Justitiarius i Overretten, der atter har udnævnt udelukkende Assessorer i Overretten her i København, er der saa vidt gørligt sikret netop en upartisk Afgørelse, idet, hvis Husejere og Lejere staaar mod hinanden, Formandens, den uafhængige Domsmagts Repræsentants Skøn til syvende og sidst vil blive det afgørende.

Naar det ærede Medlem (Godskesen), som talte for Mindretallet, udtalte, at et saa stærkt Skridt som det, der her forelaas, kun bør gøres, hvor det er klarlig nødvendiggjort ved den foreliggende ekstraordinære Situation, erkender det ærede Medlem altsaa, at der kan komme til at foreligge en Situation, hvor ogsaa han vil kunne tage det hele Skridt. Men naar han dernæst siger, at Mindretallet paa ingen Maade kan erkende, at noget saadant nu var Tilfældet, tillader jeg mig overfor denne Udtalelse at stille de Udtalelser, der er fremkommet fra de københavnske uafhængige Nævn om den foreliggende Situation, en Udtalelse, som hviler paa Maaneders Arbejde og Indtrængen i Forholdet mellem Ejer og Lejer her i København. Den forekommer mig at være det solideste Grundlag for den Anskuelse, at den foreliggende ekstraordinære Situation klarlig har nødvendiggjort, at Forholdsreglen maa træffes. Dette er altsaa Grunden til, at jeg, skønt jeg meget vilde have ønsket at opnaa Enighed med hele Tinget, har ment at maatte fastholde den oprindelige Affattelse af Lovforslaget, og for at opnaa denne Affattelse er jeg da ogsaa gaaet med til den lokale Begrænsning, der saa stærkt er ønsket af den ærede Ordførers Parti. Idet Partiet er gaaet ind paa, at Lovens Bestemmelser kan udvides ved kongelig Anord-